

LOS VOLUNTARIOS DE S'ILLA DEL REI

SEMPRE A PUNT! VOLUNTARI UN COP, VOLUNTÀRIA PER LA VIDA

Teresa Pons Pons

Voluntària

Encara recordo la primera vegada que vaig sentir a parlar de l'Illa del Rei. Va ser a una excursió que vàrem fer amb l'escola al port de M3, i la mestra, com a dada curiosa ens va explicar que allà, enmig del port, més cap a la bocana hi havia una petita illa. Tinc present com ens va precisar que va ser en aquella illa on el rei Alfons III va arribar per primera vegada a Menorca per a poder conquerir-la dels anomenats sarraïns.

Anys més tard, he tingut la possibilitat de visitar l'Illa del Rei amb els meus pares, amics i finalment amb un grup de dones pàgeses. Aquesta darrera va ser potser la visita que em va marcar més i la que em va ajudar a decidir-me.

Abans de res, però, em presentaré; soc una jove de Ferreries, arrelada al camp i la terra i que ignorava per complet la vida a la vorera de la mar. Certament, soc una apassionada de la història i sobretot aquella que té relació amb la meva estimada illa. Per aix3 quan em van proposar fer de voluntària a l'Illa del Rei va ser prest que m'hi vaig apuntar.

El primer dia no sabia exactament a on anava o què hi anava a fer; havia agafat de prest el cotxe de Ferreries i havia partit cap al moll de l'Hospital o Fontanilles per a trobar-me amb aquell grupet que al principi eren estranys per a mi, però que amb el pas del temps s'han anat mostrant com a membres d'una mateixa família altruista.

❖ **VEIENT QUE ERA UNA JOVE** amb empenta, em van comentar si no volia fer de voluntària per fer les visites guiades a l'hospital. I tot i que al principi em semblava una tasca que em quedava una mica grossa per la responsabilitat hist3rica que em ficava a sobre; al final ha estat de les experiències més boniques i autodidactes que he pogut tenir.

Dia rere dia, durant l'estiu agafava el bus des de Ferreries i partia a fer el dia a l'Illa del Rei. Allà ajudava amb el que feia falta i de pas també feia alguna de

les visites a aquells interessats en la hist3ria d'aquest bell hospital. Els moments lliures els vaig dedicar a conèixer una mica més el que mostrava als visitants, i a més, em vaig començar a interessar amb algunes curiositats que apareixien a la documentació i als mapes recopilats i guardats en les biblioteques —material que mai em cansaré de consultar—.

Buscant, buscant; i parlant, parlant, vaig rascar una mica més en la hist3ria de l'Illa de l'Hospital i especialment en

Qui havia de dir que després de vint anys, una de les renebodes dels primers voluntaris, arribés a aquesta illa?»

la hist3ria del voluntariat. D'aquí que vaig descobrir que hi havia una forta connexió entre els primers voluntaris i un grupet d'amics de Ferreries. Resulta que en el meu poble hi ha el conegut 'Rancho de l'Elche', que són la majoria fadrins i un viudo. Ells són el ranxet que els caps de setmana tot visitant trobarà al blocao de la platja de Binigaus que prenen la fresca. Rascant una mica més, i preguntant a alguns d'aquests personatges, que per casualitat alguns d'ells són oncles dels meus pares, vaig saber que ells varen ser dels primers que amb el general Luis Alejandro van anar a recuperar l'Illa del Rei.

Quan xerrava amb un dels oncles de la meva mare —és un dels últims qui van a la barraca de Binigaus a passar el

cap de setmana—, m'ha semblat com si li despertés uns records agradables de la seva joventut. Em va contar com des del principi hi anaven cada diumenge per a poder desbrossar i obrir-se pas al que un temps va ser un dels més grans hospitals del mar Mediterrani. També m'explicà que quan el voluntariat va anar creixent a poc a poc, varen decidir deixar-ho; però que, així i tot, una vegada a l'any encara es reuneixen aquells primers voluntaris d'arreu de l'Illa a Binigaus, on amb el general al capdavant fan un bon dinar carregat de bromes i pedrades que fan riure a tothom.

Remarcaré que soc una persona que m'encanta parlar amb les persones majors, ja que considero que les hist3ries que no puguin contar-te en vida, es perdran per sempre. Així id3, amb tots els familiars que he sabut que tenen una mínima relació amb l'Illa del Rei hi he anat a parlar. No solament amb els del 'Rancho de l'Elche' mencionats anteriorment, sin3 també amb aquells que durant la mili van tenir la possibilitat de veure l'hospital en funcionament. Aquests són el meu avi matern i un dels oncles del meu pare. Tant un com l'altre tenen records d'haver estat sobre aquesta illa quan encara anava a totes. Un hi va anar per ser operat d'apendicitis, i l'altre va anar-hi diverses vegades a fer guàrdia als presos de la Fortalesa de la Mola (els penitus).

❖ **M'AGRADARIA AFEGIR** que estic realment agraïda per les oportunitats que m'ha donat ser voluntària de l'Illa del Rei; oportunitats que altrament no hauria ni conegut. He tingut el plaer d'acompanyar-los al viatge a Londres, tenir accés a una extensa biblioteca, practicar el que possiblement serà la meva futura professió..., i sobretot el gust de poder conèixer persones interessantíssimes que m'han ajudat a fer una passa més dins aquest món adult de cultura i saber.

A poc a poc, he pogut comprovar que la vida és curiosament un conjunt de coincidències, i qui havia de dir que després de vint anys, una de les renebodes dels primers voluntaris, arribés a aquesta illa per a igual que ells també deixés el seu gra d'arena?

LA COLUMNA

NUCLEARES SÍ, GRACIAS

Carmen Tomás

Periodista

A mediados de diciembre y durante dos días consecutivos, Red Eléctrica tuvo que cortar el suministro eléctrico a la gran industria por la alta demanda invernal y la menor producción: nada de viento, poco sol y la parada técnica de la central nuclear de Ascó. El miedo era que el suministro no llegara a los hogares y a la Administración y se produjera el temido apagón. La Agencia Internacional de la Energía ya advirtió hace dos años en un informe que el empecinamiento en prescindir de la energía nuclear y el cierre de las 5 centrales operativas llevaría a España a un uso mayor del gas, puesto que las renovables no pueden satisfacer la demanda.

La cuestión es que el precio del gas puede seguir al alza, después de que Ucrania interrumpiera los contratos de suministro de gas ruso por sus gasoductos. Apenas en dos semanas subió un 25%. La gran preocupación se centra en los meses de verano, cuando Asia eleve su consumo por las altas temperaturas, y en la reducción de las reservas que están en el menor nivel

La cuestión es que el precio del gas puede seguir al alza»

desde que comenzara la invasión de Ucrania. La pregunta que se hacen los expertos es qué está haciendo Europa, qué soluciones está buscando para cuando ese tiempo llegue. Y sobre todo qué está haciendo España. De momento, el gobierno de Sánchez, a pesar del cambio de opinión sobre la energía nuclear que se ha producido en la Comisión Europea, también de la comisaria Rivera, mantiene el calendario de cierre de las centrales nucleares.

Por ello, la cuenta atrás para la central de Almaraz ya ha comenzado, puesto que el combustible se encarga con tres años de antelación y el cierre está previsto para 2027. Durante los últimos días de diciembre hemos visto como más de 40 alcaldes y representantes de distintos partidos se unían para exigir la continuidad de Almaraz en particular y de la energía nuclear en general. No en vano son comarcas enteras las perjudicadas y más de 30.000 puestos de trabajo perdidos. A nadie se le escapa ya, si no es por puro sectarismo ideológico, la importancia que en el mix energético tiene la energía nuclear por seguridad de suministro y precio. La pregunta después de lo expuesto es si veremos un cambio de opinión en Sánchez o estamos abocados a más apagones y ya no sólo en la industria. ¿Asumirá el Gobierno las consecuencias de su empecinamiento?

El Jardinet de Moixos

■ Els cuidadors i cuidadores del Jardinet de Moixos des carrer Fornells de Maó demanen que es compleixi la Llei 7/2023, de 28 de març, de protecció des drets i benestar dels animals.

Nadal ja ha passat un any nou ha començat

i pes Jardinet des Moixos segueix del tot per igual.

Els cuidadors des Jardí esteim molt preocupats: Els Reis Mags han arribat i regal cap ens han deixat.

Zona verda privilegiada que s'Ajuntament va cedir per dur a terme un projecte on es felins des barri tenir.

No entenem es motiu pes qual la 'Sala' incompleix un compromís adquirít

davant premsa i Tivi (TV). Si cream normatives són pes seu compliment. Sin3 de què serveix viure sense reglaments?

Seguirem tapant forats, per una instal·lació digna i donar-los protecció, aç3 és sa nostra petició!

CATALINA MERCADAL MERCADAL
• MAÓ